

GALA DE L'ESPORT 2020

AUDITORI MUNICIPAL MÚSIC RAFAEL BELTRÁN MONER. 27/02/2020

Premiats i premiades, regidors i regidores, representants de clubs esportius, entitats, socis de l'SME, esport escolar. Molt bona nit a tots.

Els 14 premiats d'esta gala sou una excel·lent representació d'allò que persegueix la nostra ciutat. Ambaixadors d'una passió per l'esport que s'ha convertit per dret propi en marca i referència quan parlem de Vila-real arreu del món. Començant pel nostre club groguet, que ha projectat la ciutat en l'àmbit internacional com pocs haurien somniat uns anys arrere i present en la nostra gala en el reconeixement a Pau Francisco Torres com a millor esportista masculí; però també en la xiqueta Abril o el veterà José Maria Gumbau, representants de les 20.975 persones que practiquen esport a la nostra ciutat a través de les activitats i instal·lacions que ofereix el Servei Municipal d'Esports.

Prop de 21.000 persones, que es diu prompte, suposa que més del 40% de la població de la nostra ciutat practica algun tipus d'activitat física, ja siga en lligues locals, activitats de l'SME, esport escolar o carreres populars. Només aquesta xifra –que, com alcalde i amant de l'esport, m'ompli d'orgull- ja ens permet fer-nos una idea de per què Vila-real és una Ciutat de la Salut i de l'Esport.

Però és més que això. Vila-real és esport professional i esport amateur. Joves promeses, com la nostra campiona absoluta d'esta nit, Neus Batalla, i trajectòries consolidades, com les de Juanjo Nares i Pascual Falcó, 'Saleta'. És esperit de superació que es fa més i més palés en el cas de l'esport adaptat, amb els exemples d'Irene Acedo i Pablo Huguet. És també els més de 60 clubs en les més variades disciplines que vos esforceu dia a dia per millorar les vostres marques. Clubs que hui esteu representats, com a entitats o en els vostres directius o entrenadors, pel Vila-real Bàsquet Club, el Taekwondo la Vila, Esportiu Futbol, Club Patí Vila-real o Andiamo. I és també empreses, gimnasos i entitats privades, com la Penya la Merla,

sense les quals no podria entendre's ni el passat, ni el present ni el futur de l'esport a Vila-real.

Pels vostres més que sobrats mèrits, però també per ser la representació de la Ciutat de la Salut i de l'Esport que entre tots estem construint, la meua més sincera enhorabona. Sou el millor exemple a seguir per tots nosaltres.

Amb tots vosaltres, amb els nostres campions, els clubs, socis de l'SME, runners, esport escolar i aficionats de tot tipus, podem dir que el nostre esport té molt bona salut. Això no és fruit de la casualitat.

Una de les principals obligacions d'una Administració, més quan parlem d'un Ajuntament, que és la que més a prop està del ciutadà, és acompanyar i canalitzar el talent de la nostra gent. Des del primer moment, vam ser conscients de la potència de Vila-real en l'àmbit de l'esport i també de la importància de practicar esport per a una millor qualitat de vida i salut. Perquè no hi ha millor medicina preventiva que una bona forma física.

Per això, una de les nostres principals apostes ha estat sempre l'esport. Amb paraules, però també amb fets. Des de l'any 2011, les infraestructures esportives de Vila-real s'han multiplicat per tres. Comptem, en estos moments, amb 26 instal·lacions públiques per a la pràctica de l'esport, que suposen un total de 73.160 metres quadrats dedicats a l'activitat física. Aquesta xifra contrasta, i molt, amb els 26.004 metres quadrats esportius que hi havia al 2011. Quatre pavellons, tres piscines, dos camps de futbol públics, a més dels del Villarreal Club de Futbol, que ens han convertit en la ciutat amb més camps de futbol per habitant. Pistes de running, workouts, instal·lacions a l'aire lliure, trinquet...

Però l'autocomplaença no casa gens bé amb l'esperit esportiu. Sabem que hi ha encara moltes coses per fer. Algunes carències, problemes de manteniment que s'incrementen de manera exponencial amb l'obertura de noves instal·lacions... I, sobretot, sabem que una ciutat com Vila-real, que no es rendeix mai, no pot donar-se mai per satisfeta. Per això, a pesar de multiplicar per tres les infraestructures esportives en els últims vuit anys,

seguim treballant per ampliar encara més la xarxa de dotacions a la nostra ciutat. Enguany, n'incorporarem dues de noves: el nou pavelló Campió Llorens, per al qual hem d'agrair novament la disposició i generositat del Villarreal Club de Futbol, i la piscina d'Aiguasalut. Un projecte pioner que ens col·locarà al capdavant de la pràctica esportiva per a la millora de la salut, en col·laboració amb l'Hospital Universitari de la Plana i la Conselleria de Sanitat, i que ens permetrà també redistribuir els usos de les piscines municipals. Quatre ja amb la incorporació d'Aiguasalut.

Quantes poblacions del nostre voltant o les nostres dimensions poden dir que tenen quatre piscines en la xarxa pública esportiva i 26 instal·lacions per a la pràctica de pràcticament qualsevol esport? Ja els ho dic jo: no cap. Som únics perquè únics també són els nostres esportistes.

El campió de boxa Muhammed Alí va dir: *“Els campions no estan fets en el gimnàs. Els campions estan fets d'alguna cosa que tenen en l'interior, un desig, un somni, una visió”*. I nosaltres, com ell, també tenim un somni que ens mou a seguir treballant, en esperit de millora continua, per a completar la xarxa esportiva local. Lluny de quedar-nos amb el creixement exponencial dels últims anys, treballem ja en poder dotar a Vila-real d'una Pista d'atletisme i ciclisme. De la mà del nostre campió Sebastián Mora, a qui aprofite per felicitar novament per la seua segona participació olímpica, estem donant passes importants per a poder convertir aquest somni en realitat a mitjà termini. No és fàcil: fa falta trobar terrenys, 40.000 metres quadrats, en una ubicació òptima i, sobretot, fan falta diners: quatre milions d'euros que, amb la situació econòmica municipal actual, són impossibles d'assumir. Però hi estem treballant i els assegure que, més prompte que tard, arribarem a la meta.

No voldria acomiadar aquesta gala sense fer una menció especial a un club que és columna vertebral i cor que fa bategar el gran projecte de Vila-real com a Ciutat de la Salut i de l'Esport. Em referisc al Villarreal Club de Futbol, el nostre club groguet, al seu president, Fernando Roig, o el conseller José Manuel Llaneza. Ells van apostar fa més de dues dècades per la nostra ciutat i, com els millors esportistes, no han parat mai de lluitar i

treballar per assolir noves metes. En la gespa, però també en la relació amb la societat que els envolta. Vull des d'ací fer un agraïment sincer al Villarreal per l'esperit de col·laboració continua que sempre ha mantingut amb la ciutat. Pels seus èxits, que ens omplim d'orgull, però també pel treball de base, tan important per a construir este esperit esportiu que ens caracteritza. Els equips de les diferents categories, el treball amb la pedrera, la formació com a eix de progrés i creixement. El nostre guardonat de hui, Pau Francisco Torres, és el millor representant d'esta filosofia; un somni fet realitat a partir de la constància, el treball, l'esforç i el talent. Un espill on mirar-se per a milers de xiquets i xiquetes de Vila-real.

Perquè l'esport, com va dir Nelson Mandela, té el poder de transformar el món, d'inspirar i unir la gent com poques altres coses a la vida.

Estos són els valors que inspiren la marca Ciutat de la Salut i de l'Esport i que ens mouen a treballar més i millor cada dia.

Només em queda reiterar l'enhorabona als premiats. Un agraïment també al Consell Local de l'Esport, els tècnics del Servei Municipal d'Esports, el nostre presentador, Raúl Puchol, i el personal de l'Auditori per fer possible este acte d'homenatge a l'esport i als esportistes de Vila-real.

Moltes gràcies per la vostra assistència i molt bona nit a tots.